

[Asger Jensen.]

gerne set arbejdet afsluttet med en samling i stedet for en spredning af de sociale love.

Man må imidlertid erkende, at således som lovforslaget nu fremtræder, vil det betyde en forenkling i administrationen af den offentlige forsorg. Mange af de ændringsforslag, som er stillet af den højtærede minister og tiltrådt af udvalget, imødekommer en række af de spørgsmål, som jeg på det konservative folkepartis vegne rejste ved første behandling. Jeg hilser således med tilfredshed, at vort forslag om ophævelse af bidrag til børn, der er anbragt på særforsorgsinstitutioner, er imødekommet af et enigt udvalg. Det drejer sig her, således som jeg gjorde gældende ved første behandling, om hjem, der allerede er ramt hårdt nok. Forældre, der har et barn med en defekt, som gør det nødvendigt at anbringe barnet på en særforsorgsinstitution, bliver naturligvis stillet over for store menneskelige problemer, og det er ligetil, at en sådan situation i sig selv virker tyngende på hjemmets økonomi. Der er for os ingen tvivl om, at børn, der er født med et alvorligt handicap, er socialt trængende, og samfundet må derfor efter vor opfattelse komme dem til hjælp i fuld udstrækning. Man kunne måske nævne dette som et eksempel på, at vi ønsker sådanne virkelige sociale problemer løst til bunds, hvorimod vi har vendt os imod, at den sociale politik bruges — eller misbruges, om man vil — til formål, der ikke tager sigte på at komme virkelig trængende til hjælp.

Der er også ændringsforslag, som tager sigte på at hindre forsømmelige forsørgere i misbrug af den sociale lovgivning. Der er desværre tilfælde, hvor der finder såkaldte sociale separationer sted, eller tilfælde, hvor manden uden videre forlader sit hjem og sine forsørgerplichter og overlader familiens forsørgelse til det offentlige. Det er ved ændringsforslag sikret, at sådan hjælp ydet af det offentlige kan blive tilbagebetalingspligtig og være underkastet retsforfølgning, indtil tilbagebetaling sker. I grovere tilfælde af sådanne misbrug kan straffeloven stadig tages i anvendelse. Der synes at være en stigende forståelse af at praktisere loven således, at asociale personer ikke skal have en forret til at få deres underhold af det offentlige.

Jeg gjorde ved første behandling opmærksom på, at det var en usmidig måde, der skulle anvendes for at bevilge tillægshjælp til pensionister eller arbejdsløshedsunderstøttede. Efter det stillede ændringsforslag kan nu et enigt socialt udvalg i særlig påtrængende tilfælde bevilge sådan tillægshjælp, og kun hvis udvalget ikke er enigt, kan $\frac{2}{3}$ af kommunalbestyrelsens medlemmer vedtage sådanne bevillinger.

Det er derimod ikke lykkedes i udvalget at nå frem til et forslag, som effektivt kunne forhindre lægemisbrug. Jeg nævnede ved første behandling grovere eksempler på sådanne lægemisbrug. Så vidt jeg har forstået, er det således, at man ikke fra nogen side vil forsvare disse misbrug, men at det alene skyldes praktiske vanskeligheder og manglende tid, at udvalget ikke kunne nå frem til at stille ændringsforslag på dette område. Jeg har da også forstået, at man ikke har problemerne i alle byer, idet der er en del steder, hvor man ved hjælp af en sociallæge eller ved hjælp af de praktiserende læger er i stand til at holde lægeforbruget nede på et rimeligt niveau. Den højtærede socialminister har imidlertid lovet udvalget at nedsætte et udvalg til at løse dette problem. Det burde måske have været skrevet i betænkningen, men jeg vil gerne her bede den højtærede minister bekræfte, at udvalget vil blive nedsat.

Jeg er tilfreds med, at eftergivelse af forskudsvisse bidrag skal foretages af kommunalbestyrelsen og ikke, som foreslået i lovforslaget, af et udvalg under kommunalbestyrelsen.

Jeg er ligeledes tilfreds med, at paragrafferne om den offentlige skolebespisning tages ud af den sociale lovgivning og flyttes til skolelovgivningen. Der opnås herved to ting. Det sætter for det første en slutten på den diskussion, der har været ført om, hvorvidt skolebespisning er en social opgave, og for det andet vil det virke mere praktisk ude i kommunerne at have denne foranstaltning under skolevæsenet, idet skolevæsenet allerede administrerer denne opgave på linje med andre opgaver, der er den pædagogiske side af skolevæsenet uvedkommende.

Vi kan ikke stemme for de ændringsforslag, nr. 9 og nr. 43, der er stillet af det ærede medlem hr. Chr. Madsen.

Ændringsforslag nr. 9, der går ud på at